

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Małgorzata Perdion-Kalicka
Protokolant –	Starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 3 października 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *Sp. z o.o. Sp. k. w W.*

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o zmianę decyzji koncesyjnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 31 sierpnia 2017 r. Nr (...)

1. uchyła decyzję w zaskarżonej części, tj w zakresie pkt II decyzji;
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) *Sp. z o.o. Sp. k. w W.* kwotę 820 (osiemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

XVII AmE 339/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 sierpnia 2017 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 155 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) oraz art. 47 i art. 48 ust. 1 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. póź. 1829, z późn. zm.), w związku z art. 32 ust. 1 pkt 4, art. 37, art. 30 ust. 1 oraz art. 50 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku złożonego w dniu 9 stycznia 2017 r., przez przedsiębiorcę(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa z siedzibą w W. zwanego dalej: „Koncesjonariuszem”, postanowił zmienić decyzję z 29 marca 2010 r. Nr (...) z późn. zm., w sprawie udzielenia Koncesjonariuszowi koncesji na obrót energią elektryczną, na okres od 1 kwietnia 2010 r. do 1 kwietnia 2020 r., w następujący sposób:

I. uwzględnił wniosek Koncesjonariusza w zakresie zmiany adresu siedziby Koncesjonariusza,

II. ustalił nową treść powołanej wyżej decyzji o udzielenie koncesji, w szczególności w części „Warunki wykonywania działalności” poprzez nadanie jej nowego brzmienia. (decyzja, k. 4-7)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa z siedzibą w W. wniosła odwołanie od powyższej decyzji zaskarżając ją w części, tj. w zakresie punktu II decyzji. Powód wniósł o uchylenie decyzji w zakresie punktu II i zasądzenie od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz skarżącego kosztów postępowania.

Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

– art. 155 w zw. z art. 61 § 1 kpa oraz art. 47 i art. 48 ust. 1 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 4, art. 37, art. 30 ust. 1, art. 41 ust. 1 oraz art. 50 ustawy p.e. poprzez wydanie decyzji w zakresie punktu II, mimo iż w tym zakresie nie doszło do wszczęcia postępowania, tak na wniosek, jak i z urzędu, a jedynie miało miejsce wezwanie skarżącego do rozszerzenia pierwotnie złożonego wniosku, które to żądanie zostało przez skarżącego uznane za bezzasadne, a tym samym nie zostało wykonane, co prowadzi do konkluzji, iż postępowanie co do punktu II zaskarżonej decyzji nigdy nie zostało w niniejszej sprawie wszczęte, a rzezona decyzja w zakresie punktu drugiego rozstrzyga co do kwestii niebędącej przedmiotem postępowania;

– art. 155 kpa oraz art. 47 i art. 48 ust. 1 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (dalej jako u.s.d.g.), w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 4, art. 37, art. 30 ust. 1, art. 41 ust. 1 oraz art. 50 ustawy p.e. poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie, że przepisy te dają możliwość dokonania zmiany koncesji w zakresie szerszym niż wnioskowany przez skarżącego, a dodatkowo, że dokonanie zmiany koncesji w zakresie, w którym zostało to dokonane w punkcie II zaskarżonej decyzji znajduje oparcie w interesie społecznym, mimo, że interes społeczny za taką zmianą koncesji nie przemawia, a co więcej wprowadzone modyfikacje prowadzą do niemającego podstaw w porządku prawnym ograniczenia swobody działalności gospodarczej (odwołanie, k. 8-26).

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki podtrzymał stanowisko wyrażone w decyzji i wniósł o oddalenie odwołania (odpowiedź na odwołanie, k. 40-47).

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa z siedzibą w W. jest przedsiębiorcą wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego Rejestru Przedsiębiorców pod nr KRS (...) (odpis z KRS k. 29). Spółka dokonuje obrotu energią elektryczną w oparciu o udziałną przez Prezesa URE koncesję z 29 marca 2010 r. Nr (...) z późn. zm., na okres od 1 kwietnia 2010 r. do 1 kwietnia 2020 r.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa zwróciła się do Prezesa URE o zmianę decyzji koncesyjnej poprzez zmianę adresu siedziby spółki (wniosek k. 1 akt adm.).

W dniu 2 marca 2017 r. Prezes URE zwrócił się do koncesjonariusza o rozszerzenie wniosku o zmianę koncesji poprzez dostosowanie warunków jej wykonywania określonych w koncesji na obrót energią elektryczną do zaistniałych zmian przepisów ustawy Prawo energetyczne z 7 lipca 2016 r., 22 lipca 2016 r. oraz 30 listopada 2016 r. oraz przesłał treść nowych warunków wykonywania działalności koncesjonowanej (pismo Prezesa URE wraz z załącznikami, k. 15-19 akt adm.)..

Koncesjonariusz pismem z 5 kwietnia 2017 r poinformował, że uważa za niepotrzebne dokonywanie zmian w zakresie innym niż wynikające ze zmiany adresu. (pismo powoda z 5 kwietnia 2017 r., k. 22 akt adm.)

Decyzją z 31 sierpnia 2017 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonał zmiany adresu wnioskowanej przez powoda, a ponadto z urzędu zmodyfikował brzmienia warunków koncesyjnych w koncesji na obrót energią elektryczną z 29 marca 2010 r. Nr (...).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że Sąd przy rozstrzyganiu sprawy wziął pod uwagę stan prawny istniejący w dacie wydania zaskarżonej decyzji, gdyż Sąd ocenia prawidłowość wydania zaskarżonej decyzji z uwzględnieniem stanu faktycznego i prawnego istniejącego w dacie jej wydania (art. 316 k.p.c. nie znajduje zasadniczo zastosowania w sprawach z odwołań od decyzji administracyjnych, co wielokrotnie potwierdzał Sąd Najwyższy).

Stan prawny, który stanowił podstawę rozstrzygnięcia Sądu.

Przepisy prawa energetycznego:

Art. 41

1. Prezes URE może zmienić warunki wydanej koncesji na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego.
2. Prezes URE cofa koncesję w przypadkach:
 - 1) określonych w art. 58 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
 - 2) cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub jego wygaśnięcia, jeżeli przed wygaśnięciem podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych - w odniesieniu do działalności objętej tym zezwoleniem;
 - 3) w przypadku zmiany, w zakresie określonym w ustawie, warunków wykonywanej działalności gospodarczej objętej koncesją;
 - 4) niespełniania któregośkolwiek z warunków, o których mowa w art. 33 ust. 1, lub w przypadku wystąpienia okoliczności, których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 2-6 lub ust. 3a.
3. Prezes URE cofa koncesję albo zmienia jej zakres w przypadkach określonych w art. 58 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.
4. Prezes URE może cofnąć koncesję albo zmienić jej zakres:
 - 1) w przypadkach określonych w art. 58 ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
 - 2) w przypadku podziału przedsiębiorstwa energetycznego lub jego łączenia z innymi podmiotami;
 - 3) w przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2c, w zakresie art. 37 ust. 1 pkt 1 i 7.

Przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej:

Art. 46

1. Uzyskania koncesji wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:
 - 3) wytwarzania, przetwarzania, magazynowania lub przeładunku, przesyłania, dystrybucji i obrotu paliwami i energią;
2. Szczegółowy zakres i warunki wykonywania działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu określają przepisy odrębnych ustaw.
3. Wprowadzenie innych koncesji w dziedzinach działalności gospodarczej mających szczególne znaczenie ze względu na bezpieczeństwo państwa lub obywateli albo inny ważny interes publiczny jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy działalność ta nie może być wykonywana jako wolna lub po uzyskaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej albo zezwolenia oraz wymaga zmiany niniejszej ustawy.

Art. 47

1. Jeżeli przepisy odrębnych ustaw nie stanowią inaczej, udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie koncesji lub ograniczenie jej zakresu należy do ministra właściwego ze względu na przedmiot działalności gospodarczej wymagającej uzyskania koncesji.

2. Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie koncesji lub ograniczenie jej zakresu w stosunku do wniosku następuje w drodze decyzji.

Art. 48

1. Organ koncesyjny może określić w koncesji, w granicach przepisów odrębnych ustaw, szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

2. Organ koncesyjny jest obowiązany przekazać każdemu zainteresowanemu przedsiębiorcy szczegółową informację o warunkach, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po wszczęciu postępowania w sprawie udzielenia koncesji.

Art. 58

1. Organ koncesyjny cofa koncesję, w przypadku gdy:

1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją;

2) przedsiębiorca nie podjął w wyznaczonym terminie działalności objętej koncesją, mimo wezwania organu koncesyjnego, lub trwale zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

2. Organ koncesyjny cofa koncesję albo zmienia jej zakres, w przypadku gdy przedsiębiorca:

1) rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określone przepisami prawa;

2) w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją.

3. Organ koncesyjny może cofnąć koncesję albo zmienić jej zakres ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli, a także jeżeli wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji przedsiębiorcy, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji albo też w razie ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy.

Dokując subsumpcji ustalonego wyżej stanu faktycznego do obowiązujących w dacie wydania decyzji przepisów prawnych, Sąd – podziеляjąc argumentację pozwanego regulatora rynku energetycznego co do istoty koncesjonowania niektórych obszarów działalności gospodarczej i związanym z tym reglamentowaniem prawa do wykonywania działalności, szczególnie istotnej z pkt widzenia interesów Państwa (np. obronności, bezpieczeństwa, w tym energetycznego itp.) i obostrzeń z wykonywaniem tego typu działalności – nie podzielił zasadniczego argumentu Prezesa URE, że przepisy prawa dają mu możliwość ingerencji w warunki koncesji w każdych możliwych okolicznościach i w każdym czasie.

Sąd stoi na stanowisku, że zmiana warunków koncesji w trakcie jej obowiązywania jest możliwa jedynie w trzech zasadniczych sytuacjach.

Po pierwsze gdy z wnioskiem takim wystąpi sam koncesjonariusz, o czym stanowi przepis art. 41 ust 1 p.e.

Po wtóre, gdy zachodzi jeden z przypadków wskazanych w ustawie prawo energetyczne, umożliwiający zmianę koncesji z urzędu, tj. bez wniosku koncesjonariusza. Stanowią o tym przepisy art. 41 ust 3 i 4 p.e.

Zmiana warunków koncesji może być wreszcie wymuszona przez ustawodawcę, gdy na koncesjonariusza nałożony jest obowiązek wystąpienia o zmianę warunków koncesji.

Do powyższej konkluzji prowadzi w pierwszym rzędzie wykładnia językowa art. 41 p.e. Konstrukcja regulacji zawartej w powołanym przepisie jako zasadę przewiduje zmianę koncesji na wniosek koncesjonariusza. Nie budzi to żadnych wątpliwości, że taki schemat zmiany koncesji jest wskazywany jako zasada. Nie narusza to bowiem w żadnym zakresie praw nabytych koncesjonariusza, oraz wpisuje się to w ogólną zasadę trwałości decyzji administracyjnych wyrażoną w art. 16 kpa. Zasadniczo bowiem prawo administracyjne jedynie wyjątkowo dopuszcza odstępstwa od tej zasady, m.in. wprowadzając możliwość zmiany decyzji na podstawie których strona nabywa prawa, jedynie za jej zgodą (art. 155 kpa), lub w trybie środków nadzwyczajnych jak np. wznowienie postępowania itp.

Zatem należy zważyć, że także systemowo, zmiany ostatecznych decyzji, dopuszczalne są tylko wyjątkowo.

Podobnie rzecz się ma także w odniesieniu do koncesji, przy czym w tym wypadku, zarówno ustawa o swobodzie działalności gospodarczej, jak i regulujące koncesję przepisy prawa energetycznego, dopuszczają pewne wyjątki od tej zasady trwałości decyzji koncesyjnej. Pewność obrotu prawnego, jaką gwarantuje trwałość decyzji, w tym także koncesyjnych, ustępuje bowiem wobec pewnych szczególnych uwarunkowań, jakie zasadniczo przyświecają koncesjonowaniu działalności gospodarczej, która przecież co do zasady jest swobodna. Odstępstwa te są podyktowane szczególnie ważnym dla interesu państwa przedmiotem działalności gospodarczej, która podlega koncesjonowaniu. Ze względu na ten ważny aspekt, ustawodawca dopuszcza zmianę warunków koncesji bez zgody koncesjonariusza, w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

Zmiany inne niż na wniosek koncesjonariusza zostały dopuszczone w treści przepisów art. 41 ust 3 i 4 p.e. Zatem stosownie do treści art. 41 ust 3 p.e. Prezes URE zmienia zakres koncesji w przypadkach określonych w art. 58 ust 2 u.s.d.g. (tj gdy przedsiębiorca: 1) rażąco narusza warunki określone w koncesji lub inne warunki wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określone przepisami prawa; 2) w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją), a stosownie do treści art. 41 ust 4 p.e. w przypadkach określonych w art. 58 ust 3 u.s.d.g. (tj ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli, a także jeżeli wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji przedsiębiorcy, na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji albo też w razie ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy), ale także w przypadku podziału przedsiębiorstwa energetycznego lub jego łączenia z innymi podmiotami i w przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2c, w zakresie art. 37 ust. 1 pkt 1 i 7 (zasadniczo są to obowiązki dotyczące aktualizowania danych dotyczących koncesjonariusza).

Zdaniem Sądu powołane regulacje tworzą zamknięty katalog sytuacji, w których organ regulacyjny może zmienić warunki koncesji z urzędu. Przy czym należy podkreślić, że odwołanie się do regulacji zawartych w art. 58 ust 3 u.s.d.g. w których z kolei zawarte są pewne ogólne chronione wartości, takie jak zagrożenie obronności, bezpieczeństwo państwa lub bezpieczeństwo obywateli, pozostawia pewną elastyczność dla organu koncesyjnego w kreowaniu i uzasadnianiu zmian warunków koncesji, co pozostaje w zgodzie z aksjologicznym reglamentowaniem pewnych sfer działalności gospodarczej, jakim jest koncesjonowanie. Zatem pewne ramy swobody organu w dokonywaniu zmian zakresu koncesji pozwalają mu na posłużenie się tym instrumentem w sytuacji zmiany otoczenia prawnego koncesjonowanej działalności i wprowadzenia do koncesji nowych regulacji, ale tylko o ile jest to uzasadnione jedną z wyżej wymienionych enumeratywnie okoliczności. Przy czym oczywiste jest, że z treści uzasadnienia decyzji zmieniającej warunki koncesji muszą wynikać takie właśnie przesłanki dokonywania zmiany.

Powyższa analiza skłania Sąd do jednoznacznej oceny, że organ regulacyjny nie może w sposób dowolny dokonywać zmian warunków udzielnej koncesji, w szczególności w innych wypadkach niż wyżej wymienione.

W sprawie niniejszej organ nie wskazał, żadnej z wyżej określonych przyczyn uzasadniających zmianę warunków koncesji, w szczególności w uzasadnieniu nie przedstawił także argumentów, które uzasadniałyby zmianę warunków koncesji ze względu na szczególnie chronione dobra takie jak obronność i bezpieczeństwo kraju oraz bezpieczeństwo obywateli.

Nie sposób się zgodzić z ogólną tezą stawianą przez organ, że zmiana warunków koncesji jest zawsze konieczna w związku ze zmianą regulacji prawnych odnoszących się do koncesjonowanej działalności, bowiem brak jest podstaw do takich twierdzeń, w szczególności żadne normy prawne takiej generalnej zasady nie przewidują. Natomiast oczywistym jest, że koncesjonariusz podlega regulacjom prawnym bez konieczności inkorporowania ich do koncesji w ramach zmiany warunków koncesji, gdyż przepisy powszechnie obowiązujące dotyczą podmiotów podlegających danej regulacji, bez potrzeby inkorporowania ich do warunków koncesji. Zatem argument Prezesa URE o nierównym traktowaniu podmiotów, prowadzących koncesjonowaną działalność w oparciu o koncesje aktualnie udzielane i uwzględniające aktualne regulacje i tych których koncesje były wydane pod rządami nieaktualnych już norm prawnych, nie znajduje racji bytu. Wszyscy bowiem koncesjonariusze podlegają tym samym przepisom prawa regulującym ich działalność, niezależnie od tego, czy regulacje te zostały inkorporowane do koncesji (czy też znalazły swoje uszczegółowienie w koncesji).

Zwrócić należy także uwagę, że ustawodawca jedynie wyjątkowo decyduje się na wprowadzenie obligatoryjnych dla koncesjonariuszy zmian warunków koncesji w sytuacji zmiany prawa, jednak wówczas jest to jednoznacznie określone w przepisach wprowadzających daną regulację. Tak stało się np. w odniesieniu do zmian wprowadzonych ustawą z 7 lipca 2016r o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych ustaw, gdzie w pkt 6 ust 1 został nałożony na określone przedsiębiorstwa energetyczne, którym udzielona została koncesja na wytwarzanie paliw ciekłych lub obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, obowiązek złożenia wniosku o zmianę koncesji w terminie 2 miesięcy od wejścia w życie ustawy.

Powyzsza wyjątkowość regulacji obligujących koncesjonariuszy do dokonania zmian warunków koncesji, w ocenie Sądu potwierdza jedynie tezę, że zasadą jest brak podstaw do dokonywania zmian warunków koncesji w sytuacji zmian prawa dotyczących koncesjonowanej działalności. Gdyby bowiem przyjąć, że organ regulacyjny w każdych warunkach może i powinien dokonywać zmiany warunków koncesji w razie zmiany prawa, to w przepisach wprowadzających powszechnie obowiązujące przepisy prawa nie byłoby konieczności wprowadzania takich dodatkowych regulacji.

Warto w tym miejscu odnotować, że za przyjęciem koncepcji Prezesa URE prezentowanej w toku postępowania sądowego o możliwości dokonywania z urzędu zmian warunków koncesji, w zasadzie w sposób dowolny, nie przemawia także praktyka organu prezentowana w toku postępowania administracyjnego, z której zdaniem Sądu wynika jednoznacznie, że organ także zakładał, że zmiana warunków koncesji w kierunku ukształtowanym w zaskarżonej decyzji, nie może być dokona z urzędu. Stąd pismo organu z 2 marca 2017r skierowane do koncesjonariusza, w którym zawarta jest prośba o uzupełnienie wniosku poprzez przesłanie oświadczenia o wyrażeniu zgody na nowe ukształtowanie brzmienia warunków koncesji, zgodnie ze zmodyfikowanymi wzorcami, stanowiącymi załącznik do pisma. Wskazuje powyższe zdaniem Sądu na akceptowanie przez organ koncepcji dokonywania zmian koncesji zasadniczo na wniosek a nie z urzędu.

Odnosząc się do twierdzeń organu, że podstawę do dokonywania zmiany koncesji z urzędu można wywieść z treści art. 47 i 48 kpa, to zdaniem Sądu powołane regulacje nie stanowią materialnorprawnej podstawy do ingerencji w treść warunków koncesji. Są to jedynie normy kompetencyjne wskazujące na organ, który jest uprawniony do udzielania koncesji, odmowy udzielenia lub jej zmiany a także cofnięcia itp., oraz w jakiej formie to następuje, a także że warunki szczególne wykonywania działalności objętej koncesją mogą być określone w koncesji w granicach przepisów odrębnych ustaw oraz, że w chwili wszczęcia postępowania organ koncesyjny powinien przekazać przedsiębiorcy szczegółową informację o warunkach wykonywania działalności koncesjonowanej (art. 47 u.s.d.g.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że zaskarżona decyzja w pkt II, została wydana bez podstawy prawnej i w związku z tym podlega uchyleniu na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powoda jako strony wygrywającej proces w całości, wszystkie poniesione przez niego koszty postępowania, na które składała się opłata sądowa (100 zł) i koszty zastępstwa procesowego wg norm przepisanych tj 720zł (decydująca w tym zakresie była treść rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych obowiązującego w dniu wniesienia odwołania inicjującego postępowanie sądowe).

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka